

Sygn. akt VU 6296/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant Emilia Łopatowska

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 2 września 2014 r. sygn. (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy M. B. prawo do emerytury pomostowej z dniem(...)**
- 2. zasądza do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT. na rzecz wnioskodawcy M. B. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VU 6296/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT. odmówił przyznania wnioskodawcy M. B. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu podniósł, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania emerytury ponieważ nie posiada stażu pracy w szczególnych warunkach w wynoszącego co najmniej 15 lat. Do okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył okresu od 3 marca 1976 roku do 27 maja 1978 roku na stanowisku kierowcy towarowego w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w M., ponieważ ww. stanowisko nie zostało wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku.

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym dnia 2 października 2014 roku, pełnomocnik M. B. wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury pomostowej od 1 czerwca 2014 roku poprzez zaliczenie okresu od 3 marca 1976 roku do 27 maja 1978 roku jako pracy w warunkach szczególnych kiedy pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie powyżej 3,5 tony. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania powielając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 18 lutego 2015 roku pełnomocnik wnioskodawcy wnosił o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w maksymalnej stawce.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

M. B., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 3 czerwca 2014 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawca rozwiązał stosunek pracy z dniem 31 maja 2014r. i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt o emeryturę pomostową)

Wnioskodawca udowodnił staż pracy w wymiarze 41 lat, 10 miesięcy i 24 dni.

Niekwestionowany przez ZUS staż pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi łącznie **12 lat, 9 miesięcy i 25 dni**. Jest to okres przypadający:

- od 1 czerwca 1978 roku do 21 listopada 1989 roku w Przedsiębiorstwie (...) w B. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego,

- od 27 listopada 1989 roku do 31 stycznia 1991 roku na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego na budowie eksportowej podczas zatrudnienia w (...) Huta Spółka Akcyjna w K.;

- od 1 marca 2014 roku do 30 kwietnia 2014 roku na stanowisku kierowcy autobusu w transporcie publicznym będąc zatrudnionym w spółce cywilnej (...).

(dowód: decyzja z dnia 2 września 2014 roku k. 25 akt o emeryturę pomostową , świadectw pracy k. 13 i 15 akt kapitałowych, świadectwo pracy z dnia 5 maja 2014 roku k. 6 akt o emeryturę pomostową)

W okresie od 3 marca 1976 roku do 27 maja 1978 roku wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w M. na stanowisku kierowcy towarowego.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 3 sierpnia 2000 roku k. 11 akt kapitałowych, angaż k. 18 verte, 21, umowa o pracę k. 26 akt kapitałowych)

Wnioskodawca w całym okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w M. pracował cały czas jako kierowca samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony. Kierował takimi samochodami jak S. i J., o ładowności od 5 do 12 ton. Samochodami tymi przewoził m.in. materiały budowlane, zboża, mąkę po terenie całego kraju. Wnioskodawca innych prac nie wykonywał.

(dowód: zeznania świadka B. T. protokół rozprawy z dnia 18 lutego 2015 roku nagranie od minuty 3.40 do minuty 6.55, zeznania świadka J. M. protokół rozprawy z dnia 18 lutego 2015 roku nagranie od minuty 7.03 do minuty 10.20, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 18 lutego 2015 roku nagranie od minuty 11.15 do minuty 14.02)

Wnioskodawcy nie zostało wystawione świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych za okres zatrudnienia od 3 marca 1976 roku do 27 maja 1978 roku w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w M..

(okoliczność bezsporna)

M. B. od 20 października 1975 roku posiada prawo jazdy kategorii C.

(dowód: prawo jazdy okazane na rozprawie w dniu 18 lutego 2015 roku)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 z późn. zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Dodać należy, iż z wykładni art. 4 ustawy z 2008 roku o emeryturach pomostowych wynika obowiązek zaliczania do okresów pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze także zatrudnienia w takich warunkach w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku. Artykuł ten zawiera dodatkowe warunki, aby praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana przed dniem 1 stycznia 1999 roku oraz po dniu 31 grudnia 2008 roku, jednak nie określa ram czasowych odnośnie do stażu 15 lat pracy w tych warunkach. Ten okres 15 lat może więc dotyczyć całego okresu ubezpieczenia, jednak co najmniej jeden miesiąc musi przypadać przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz jeden miesiąc po dniu 31 grudnia 2008 roku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2013 roku, I UK 448/12, LEX Nr 1396383).

Wnioskodawca urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku, na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową ukończył 60 lat, legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze przekraczającym 25 lat, a w dniu 31 maja 2014 roku rozwiązał stosunek pracy. Wnioskodawca spełnia także warunek określony w art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych, albowiem w okresie od dnia 1 marca 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2014 roku pracował na stanowisku kierowcy autobusu w transporcie publicznym zgodnie z Załącznikiem nr 2 pkt 8 ustawy o emeryturach pomostowych.

Istota sporu w sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy wnioskodawca ma wymagany okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat (art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało rozpoznać w aspekcie przepisów art. 32 ustawy z dnia o emeryturach i rentach z FUS (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem.

Zgodnie z art. 32 ww. ustawy za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Pracą w warunkach szczególnych jest natomiast praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

Okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru

stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach..

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w M. był niesporny w świetle dokumentów znajdujących się w jego aktach emerytalnych w tym aktach pracowniczych. Spornym pozostawał charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w okresie zatrudnienia w tych przedsiębiorstwach tj. czy była to praca wykonywana w szczególnych warunkach, czy też nie. Stało się tak dlatego, że wnioskodawca nie dysponował świadectwem pracy w szczególnych warunkach za ten okres zatrudnienia a ponadto nieprecyzyjnie zostało określone jego stanowisko pracy, bowiem nie wskazano kierowcą jakich pojazdów był M. B..

Wobec powyższego na wnioskodawcy, zgodnie z treścią art. 6 k.c., spoczywał ciężar wykazania pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca sprostą temu obowiązkowi. Szczególne warunki pracy wnioskodawcy Sąd ustalił w oparciu o spójne i logiczne, a co za tym idzie wiarygodne zeznania świadków: B. T. i J. M., którzy w spornym okresie pracowali w tym samym Przedsiębiorstwie co skarżący, na takim samym jak on stanowisku kierowcy towarowego, dysponują zatem szczegółową i bezpośrednią wiedzą co do jego codziennych, stałych obowiązków pracowniczych oraz zeznania samego wnioskodawcy, a także dokumentację zgromadzoną w jego aktach osobowych. Świadkowie B. T. i J. M. potwierdzili, że wnioskodawca w spornym okresie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy tylko i wyłącznie jako kierowca samochodów ciężarowych tj. J. i S.. Każdy z tych samochodów był pojazdem powyżej 3,5 tony. Wnioskodawca samochodami tymi na terenie całego kraju przewoził materiały budowlane oraz zboże.

Wprawdzie w świadectwie pracy oraz dokumentach pracowniczych z tego okresu stanowisko wnioskodawcy jest określane jako kierowca towarowy. Okoliczność, że w dokumentach osobowych wnioskodawcy pracodawca nie wskazał jakimi samochodami kierował skarżący, nie oznacza, że nie wykonywał on prac w warunkach szczególnych. O szczególnych warunkach pracy nie decyduje bowiem nazwa stanowiska – jak chce organ rentowy – ale rodzaj rzeczywiście wykonywanej pracy. A ta jak ustalił Sąd w oparciu o akta osobowe wnioskodawcy oraz zeznania świadków B. T. i J. M. w okresie od 3 marca 1976 roku do 27 maja 1978 roku polegała na pracy kierowcy samochodu ciężarowego marki S. i J. o ładowności od 5 do 12 ton, a zatem o masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony.

Dodatkowo należy podnieść, że organ rentowy przyznał B. T. prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym po zaliczeniu mu do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 1 marca 1971 roku do 14 października 1988 roku w (...) Oddział w M. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o masie całkowitej powyżej 3,5 tony. A wszak w okresie od 3 marca 1976 roku do 27 maja 1978 roku obowiązki B. T. były takie same jak skarżącego.

Prace na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony są pracami zaliczonymi przez ustawodawcę do prac w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem A, działem VIII pkt 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

Po doliczeniu spornego okresu do uznanego już przez organ rentowy stażu w szczególnych warunkach w wymiarze 12 lat 9 miesięcy i 25 dni, wnioskodawca wykazał, że w szczególnych warunkach pracował ponad 15 lat (sporny okres to okres 2 lat 2 miesięcy i 24 dni), tym samym spełnił wszystkie przesłanki do przyznaniu mu prawa do emerytury pomostowej.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. i na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 nr 4490). Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60,00 zł. tytułem zwrotu

kosztów zastępstwa procesowego. Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika wnioskodawcy o zasądzenie kosztów w maksymalnej stawce uznając, iż przedmiot sprawy nie uzasadnia przyznania wynagrodzenie w wyższej stawce niż minimalna.